

bejde, og jeg tvivler derfor ikke om, at man ogsaa vil affstafte det i dette Tilfælde. Jeg har ganske vist ikke meget tilovers for, at man saaledes lægger Byrder over paa Hartkornet, idet jeg erkender, at Landbruget sidder særligt haardt i det, men jeg tror, at som Sogneraadene nu vælges, ville de ikke gøre det. De kunne i Regelen faa Lov til at lægge endogfaa en ikke lille Del af de kommunale Afgifter over paa Hartkornet. At de ikke benyttede denne Ret, er en anden Sag, men det er vist, at de kunne faa Tilslæbelsen. — Jeg tror ogsaa, at den ærede sidste Taler kom til et Resultat i finansiel Henseende med Hensyn til disse Kørsler, som ikke er rigtigt. Han mente endogfaa, at den Byrde, man vil lægge paa Kommunerne, er større end den, Statskassen faar. Det tror jeg ikke, og det forekom mig ogsaa, at det ærede Medlem kom der til ved ikke at huske paa, at for Sygekassemedlemmer i København og Købstæderne vil der faa godt som ikke blive Tale om Kørsel, han regnede, som om Sygekassemedlemmerne alle Steder skulle have Kørsel (Naben: Jeg talte kun om Landkommunerne.) Ja, men faa løber det ikke op til en halv Million Kroner, end sige til det Tal, som det ærede Medlem kom til. Jeg hørte vel, at det ærede Medlem talte om Landkommunerne, men det ærede Medlem vil sikkert erkende, at da de Sygekasseinteressenter, der bo paa Landet, kun ere en Del af Sygekassemedlemmerne, blive heller ikke Omkostningerne ved Kørslerne saa store, som naar de angik dem alle. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget og de foreslaaede Vædringer, idet jeg ikke er ganske enig med den ærede 5te Landsstingsmand for 1ste Kreds (Knudsen) i, at det er et lille Fremstridt. Jeg betragter det virkelig som set meget stort, et betydeligt Fremstridt.

Forsning: Jeg skal ikke komme langt ind paa Lovforslaget, som jeg i det hele kan tiltræde med de af Udvalget foreslaaede Vædringer, uagtet jeg har stor Betænkning ved det betydelige Beløb, som Statskassen derefter skal udrede til Sygekasserne. Jeg skal derimod omtale en enkelt Bestemmelse, som jeg er bleven opmærksom paa, og som vilde være uheldig, hvis den blev staaende. Det er § 19 Nr. 6, hvor det hedder, at det i en anerkendt Sygekassers Bedtægt kan bestemmes, at Hjælp ikke ydes for Drankersygdomme, veneriske Sygdomme eller Sygdomme, der hidrøre fra Slagsmaal. En saadan Bestemmelse vil ganske sikkert foranledige megen Strid og Tvist og være uretfærdig imod mange syge. Kommer en

saadan Bestemmelse ind i en anerkendt Sygekassers Bedtægt, vil det f. Eks. kunne ske, for at jeg skal begynde med Drankergalskaben, at en Mand kommer ind paa et Hospital for Lungebetændelse eller en Mavesygdomme, hvis Bestaffenhed ikke straks kan konstateres, men efter nogle Dages Ophold paa Hospitalet konstateres det, at Sygdommen hidrører fra Alkohol, og saa faar denne Mand ikke mere Hjælp af Sygekassen og kommer over paa Fattigvæsenet. Det vil en saadan Person slet ikke kunne forstaa. Blicher han liggende nogen Tid, inden han oversføres, kan Sygekassen opdage, at der er slet noget urigtigt, og komme i Proces og Spektakel med Sygehuset. Noget saadant maa undgaaes. — Naar det dernæst bestemmes, at Hjælp ikke under nogen Omstændighed ydes af Sygekassen for veneriske Sygdomme, saa kan det gaa ud over uskyldige. Man har noget, som Lægerne kalde — jeg erindrer ikke, om det er uskyldig eller usforlydt Syphilis, og der er adskillige Personer, haade Mandfolk, Kvinder og Børn, der usforlydt kunne faa denne Sygdom. For dem vil det være haardt, naar de ere i en Sygekasse, at skulle komme paa Fattigvæsenet, fordi de lide af en saadan Sygdom. I en By som København har det maaske ikke stort at sige, thi der kan det gaa mere skjult for sig; men i mange smaa Kommuner kan det blive meget haardt for saadanne Personer at skulle blive fattede ud af Sygekassen, saa længe Sygdommen varer, og at tvinges over paa Fattigvæsenet. — Hvad Slagsmaal angaar, forekommer det mig, at det er et saa vidt omfattende Udtryk, der er brugt, at det ikke burde blive staaende. Den, der bliver overfalden og maaske bliver slaaret fordarvet, kan siges at have været med i et Slagsmaal, og maa da gaa ud af den Sygekasse, hvoraf han har været Medlem. Jeg tror egentlig, at det er, om jeg saa maa sige, ved en Fjels-tagelse, at denne Bestemmelse er kommen ind. I det oprindelige Lovforslags § 16 staar der, at anerkendte Sygekassers Love kunne indeholde Bestemmelser om, at Pengehjælp ikke ydes i de nævnte Tilfælde. Det forstaar jeg saaledes, at de, der lide af saadanne Sygdomme, skulle behandles af en Læge. En saadan Fjels-tagelse kan jo indløbe under et saa stort Arbejde. Jeg har ikke til Begrundelse af den Forandring, der er slet, truffet paa noget hverken i den af Folketingets Udvalg afgivne Betænkning eller i Landsstingsudvalgets Betænkning. Jeg skulle tillade mig at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa dette lille Punkt, som har stor Betydning, ikke alene fordi det kan paaføre Kommunerne store Udgifter;